

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 16.3.2005
KOM(2005) 89 v konečném znění

2005/0019 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

kteřou se mění směrnice 77/388/EHS, pokud jde o některá opatření, která mají zjednodušit postup vyměřování daně z přidané hodnoty a napomoci zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, a kteřou se zrušují některá rozhodnutí o přiznání odchylek

(předložená Komisí)

ODŮVODNĚNÍ

Souvislosti

Podle čl. 27 odst. 1 šesté směrnice o DPH může Rada na návrh Komise jednomyslně rozhodnout, že povolí kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylovající se od ustanovení šesté směrnice o DPH, jejichž cílem je zjednodušit postup vyměřování daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

V současné době mohou členské státy uplatňovat více než 140 odchylek. Tento počet se brzy zvýší, neboť členské státy, které k EU přistoupily 1. května 2004, nyní podávají žádosti o přiznání odchylek. Kromě toho je téměř jisté, že v relativně krátkém časovém rozmezí se ve svých právních předpisech setkají se zvláštními opatřeními, jež budou vyžadovat právní základ Společenství.

Komise se ve svém sdělení Radě a Evropskému parlamentu ze dne 7. června 2000, jež se týkalo strategie pro lepší fungování systému DPH v kontextu vnitřního trhu¹, zavázala, že zracionalizuje některé z mnoha stávajících platných odchylek. Sdělení Komise² ze dne 20. října 2003, jež danou strategii přezkoumalo a aktualizovalo, tento závazek potvrdilo. Dle plánu by tato racionalizace pomocí změny šesté směrnice o DPH³ zpřístupnila některé jednotlivé odchylky všem členským státům. Jednalo by se o odchylky, jejichž účinnost se již prokázala a které se zabývaly problémy více členských států.

Počet odchylek a podobnost problémů, jimiž se členské státy zabývají, svědčí o tom, že se v uplynulých letech vyhýbání placení DPH a podvody staly velmi reálným problémem. Vnitrostátní orgány členských států i obchodní sdružení poukazují na to, že úniky DPH se v některých odvětvích staly tak rozšířeným jevem, že jsou v jejich důsledku poctiví obchodníci znevýhodněni v hospodářské soutěži. Skutečnost, že je DPH účtována, avšak nikoli odváděna státu, vede nejen ke ztrátě příjmu daného státu, ale i k tomu, že nepoctiví obchodníci mohou nabízet zboží či služby za nižší ceny než jejich konkurenti, kteří DPH platí.

Kromě toho členské státy stále častěji čelí umělým konstrukcím, jež mnohdy zahrnují řadu plnění, jejichž jediným cílem je získat úlevu z DPH snížením výše konečně účtované DPH, nebo se zvýšením částky navracené DPH. I když je obvykle zřejmé, že jde o uměle vytvořený řetěz plnění, z právního hlediska je mnohem těžší tuto situaci účinně či rychle vyřešit, zejména z toho důvodu, že zavedení protiopatření či zahájení soudního řízení nevyhnutelně trvá dlouhou dobu. Z dosavadních zkušeností členských států plyne, že schémata pro vyhýbání se placení DPH vypracovávají odborníci a ta úspěšná jsou následně uváděna na trh jako produkty určené podnikům. Je proto otázkou, zda je stále vhodné přistupovat k řešení tohoto problému nesystematicky, ačkoli se prokázalo, že jde o společné problémy.

Chtějí-li členské státy změnit své vnitrostátní právní předpisy v oblasti DPH, aby mohly čelit těmto schématům vyhýbání se placení daně, vyvstává otázka slučitelnosti plánovaných opatření s právními předpisy Společenství, a zejména s šestou směrnicí o DPH. Obzvláště

¹ KOM(2000) 348 v konečném znění

² KOM(2003) 614 v konečném znění

³ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

v oblasti vyhýbání se placení daně jsou mechanismy používané pro umělé snižování výměru DPH vytvářeny na základě pečlivé analýzy přesného znění vnitrostátních předpisů v oblasti DPH a ustanovení šesté směrnice o DPH. Zdá se, že zásady společného systému DPH stanovené šestou směrnicí o DPH byly navrženy především pro skutečná plnění. V rámci šesté směrnice o DPH se jen velmi málo ustanovení, pokud vůbec nějaká existují, zabývá případy, kdy se osoba povinná k dani snaží tyto zásady obcházet. Pouze výše uvedený článek 27 poskytuje právní základ, prostřednictvím něhož může Rada, na základě individuální žádosti členského státu, povolit uplatňování zvláštních opatření odchylovajících se od běžných pravidel. Tento postup je však těžkopádný.

Komise je proto toho názoru, že by bylo možné se konkrétními známými schémata zabývat účinněji prostřednictvím změny dané směrnice, která by ke standardnímu postupu poskytla reálnou alternativu pro případy, kdy lze doložit, že dochází k vyhýbání se placení daně či daňovým únikům.

Návrh

Cílem tohoto návrhu je změnit šestou směrnicí, a poskytnout tak členským státům možnost rychle přijmout opatření, jež jsou z právního hlediska správná a napomohou zabránit vyhýbání se placení daně či daňovým únikům v určitých konkrétních a vymezených oblastech. To prospěje nejen pokladnám členských států, ale také podnikům, které jsou poškozovány nerovnou soutěží, protože se nechtějí zapojit do vytváření schémat pro vyhýbání se placení daně. Kromě opatření k potírání vyhýbání se placení daně či daňových úniků obsahuje návrh racionalizace i některá opatření, jejichž cílem je zjednodušit uplatňování daně za určitých okolností, mají-li osoby povinné k dani finanční potíže. Tato racionalizace se však nedotkne ani konkrétních opatření navržených k řešení situace v jednom členském státě, ani skutečnosti, že členské státy budou moci i v budoucnosti v oprávněných případech pokračovat v podávání žádostí o odchylky dle článku 27 šesté směrnice.

Výsledný návrh proto zavádí změny v některých oblastech, v nichž bylo doloženo, že zde existují problémy s uplatňováním šesté směrnice a je zde prokazatelně nutné umožnit mnohem obecněji určitý omezený stupeň flexibility. Tato opatření představují společně s odchylkami, na jejichž základě vznikla, alternativu běžných pravidel a jsou k dispozici všem členským státům pouze, aby napomohla bránění vyhýbání se placení daně a daňovým únikům nebo zjednodušení uplatňování DPH. Komise se rovněž domnívá, že v některých oblastech, jako např. ve vztahu ke zdaňování odpadu a výmětu, je lepší a vhodnější mít k dispozici trvalou změnu šesté směrnice, než se přespříliš spoléhat na dočasné odchylky. Navrhované změny do velké míry nepředstavují kodifikaci většího rozsahu, než jaký by byl v každém případě umožněn na základě odchylky dle článku 27, a navrhované alternativní postupy rovněž podléhají stejným omezením. Kromě toho však návrh ve dvou oblastech předpokládá rozšíření opatření, které již bylo obsaženo v dané směrnicí (a nikoli v odchylkách) a které již členské státy využívaly v řízení daňového systém.

Namísto toho, aby uplatňování daných opatření bylo povinné, poskytují tato opatření (jak se na právní předpisy zaměřené na konkrétní problémy sluší) členským státům možnost použít alternativní pravidlo. Členský stát proto není povinen toto pravidlo přijmout, pokud jej nepotřebuje. Dále návrh vzhledem k množství možných podob, jež mohou schémata pro vyhýbání se placení daně nabývat v reakci na protiopatření, dává členským státům určitý prostor pro přizpůsobení opatření konkrétní vnitrostátní situaci. Pokud se tedy členské státy pro dané pravidlo rozhodnou, mohou uplatňování nových pravidel omezit s cílem zaměřit se na své konkrétní problémy související s vyhýbáním se placení daně a daňovými úniky.

Nedochází pak k tomu, že by na podniky byly v důsledku povinného uplatňování nevhodných pravidel uvalovány sankce. Namísto toho by podniky měly mít prospěch z toho, že jsou opatření uplatňována selektivně a nikoli paušálně, a že se tedy dotýkají subjektů, které se vyhýbají placení daně, a nikoli podniků obecně. Komise se domnívá, že tento přístup, kterým se stanoví hranice odchylky a umožní flexibilita při jejím uplatňování v rámci těchto hranic, je tou nejvhodnější reakcí na zjištěné problémy, jejichž řešení je třeba přizpůsobit jednotlivým situacím.

Jelikož je jedním z cílů návrhu snížit počet odchylek, zejména pak v případech, kdy se stejná situace vyskytuje v několika členských státech, zrušuje tato směrnice formálně rovněž řadu rozhodnutí Rady. Ačkoli má značný počet těchto odchylek omezené trvání a nakonec by jejich platnost sama vypršela, některé z nich nejsou (z různých důvodů) časově omezeny. Jelikož pozměněná směrnice 77/388/EHS poskytne právní základ pro opatření, jež jsou v současné době obsažena v odchylkách, není nutné zachovávat dvojí právní základ, což by mohlo být matoucí. Odchylky začleněné do směrnice budou proto zrušeny, a to po uplynutí přiměřené lhůty na provedení nezbytných změn vnitrostátních právních předpisů. Navrhovaná lhůta jednoho roku umožní např. jakoukoli další nezbytnou konzultaci s Výborem pro daň z přidané hodnoty a rovněž poskytne čas na dokončení potřebných změn na úrovni členských států.

Tato racionalizace je rovněž pojata jako příležitost k formálnímu označení odchylek oznámených dle čl. 27 odst. 5 směrnice 77/388/ES, které již příslušné členské státy neuplatňují, protože jejich platnost vypršela, nebo byly nahrazeny. Jelikož tyto odchylky již zanikly, není třeba je prostřednictvím navrhovaného nástroje zrušovat.

Dalším cílem racionalizace je zvýšení transparentnosti. Tento proces začal počátkem roku 2004 změnami článku 27, jež jsou obsaženy ve směrnici 2004/7/ES. Bylo tak odstraněno ustanovení, dle kterého se odchylka považovala za přijatou na základě tichého souhlasu Rady, pokud Rada do dvou měsíců od oznámení nevyjádřila vůči danému opatření námitku. V rámci přezkoumaného postupu musí Komise odpovědět na každou žádost o zvláštní zacházení podanou členským státem buď tak, že předloží Radě návrh, je-li žádost přijatelná, nebo že předloží Radě své důvody pro zamítnutí, pokud žádost přijatelná není.

O dosažení tohoto cíle se nepřestalo usilovat a Komise v souvislosti s tímto návrhem zveřejnila na webových stránkách generálního ředitelství TAXUD seznam s odkazy na veškerá opatření, jež jsou stále platná a jež byla povolena dle čl. 27 odst. 1 až 4 či oznámena dle čl. 27 odst. 5.

Konkrétní obsah

Čl. 1 odst. 1: propojení a čl. 1 odst. 2: převody prosperujících podniků

Aniž by vycházela ze stávajících odchylek, v čl. 1 odst. 1 a v čl. 1 odst. 2 Komise využívá této příležitosti a navrhuje změny, které by měly posílit oblasti, jež jsou dle názoru členských států oblastmi, které lze zneužít k vyhýbání se placení DPH. Jak v oblasti „propojení“ čl. 4 odst. 4 šesté směrnice, tak v oblasti „převodů prosperujících podniků“ (čl. 5 odst. 8) návrh členským státům umožňuje zajistit, aby uplatňování daných pravidel nebylo nespravedlivé v tom, že by v jeho důsledku byly neoprávněně upřednostněny či poškozeny zúčastněné subjekty. Členské státy již mají možnost volně uvážit, za jakých okolností lze uplatnit obě tato pravidla. Nové pravidlo, které se již prostřednictvím čl. 20 odst. 6 uplatňuje na investiční majetek, by

členským státům pomohlo předcházet nespravedlivým důsledkům plynoucím z uplatňování těchto pravidel.

Čl. 1 odst. 3 písm. a): zrušení

Tento článek pouze zrušuje stávající definici obvyklé ceny obsaženou v šesté směrnici, jež se vztahuje jen na čl. 11 bod A odst. 1 písm. d). Pozměněná definice je uvedena v následující části textu, a to prostřednictvím nového odstavce 8 k čl. 11 bodu A, jež je doplněn do čl. 1 odst. 3 písm. b) navrhované směrnice.

Čl. 1 odst. 3 písm. b): nový odstavec 5 – investiční zlato

Některé členské státy již na základě článku 27 uplatňují zvláštní opatření s cílem zabránit situaci, kdy by bylo možné se vyhnout placení DPH z investičního zlata osvobozeného od DPH, které se používá jako surovina pro výrobu spotřebního zboží. Nyní se navrhuje poskytnout v rámci šesté směrnice o DPH nástroj, jež by umožnil všem členským státům uplatnit toto opatření. Čl. 1 odst. 3 písm. b) návrhu zavádí prostřednictvím doplnění nového odstavce 5 k čl. 11 bodu A šesté směrnice volitelné pravidlo, jež je odvozeno ze stávajících odchylek.

Investiční zlato, v podobě prutů nebo destiček dané ryzosti, jež je uznávána na trzích s drahými kovy, nebo v podobě zlatých mincí splňujících kritéria stanovená právními předpisy, je osvobozeno od DPH. Pokud se zlato prodává v podobě, ve které již nesplňuje podmínky pro investiční zlato, měla by být z jeho dodání vyměřena DPH. K tomu dochází např. při opracování zlatého prutu na šperk. Výši splatné daně lze minimalizovat, pokud zákazník dodá k opracování své vlastní investiční zlato, neboť pak se jedná o pouhé poskytnutí služby spočívající v opracování zlata. Jelikož se nejedná o dodání zlata osvobozeného od DPH, nebude daň účtována, i když toto zlato již pozbylo statusu investičního zlata a nesplňuje podmínky pro osvobození. Toto je zneužití, kterému se snaží zabránit stávající odchylky. Obdobně v případě, že investiční zlato dodá zákazník a klenotník jej opracuje na předmět, který současně obsahuje i zboží dodané klenotníkem, nebude toto zlato zahrnuto do výsledné dodání zboží. Tento článek vyžaduje, aby osoby opracovávající zlato, jež je osvobozeno od DPH, účtovaly pro účely DPH hodnotu zlata, které již nesplňuje podmínky pro zlato osvobozené od DPH.

Čl. 1 odst. 3 písm. b): nové odstavce 6 – 8 stanovení ceny dodání

Jedna z oblastí, ve kterých hrozí možné vyhýbání se placení daně, souvisí se stanovováním ceny dodání, protože má přímý vliv na výši vyměřené daně. Nový odstavec 6 k čl. 11 bodu A šesté směrnice, jež je obsažen v čl. 1 odst. 3 písm. b), zavádí volitelné pravidlo, jež členským státům umožňuje nově stanovit cenu některých dodání.

Jelikož je pravidlo pro stanovování ceny obsažené v článku 11 šesté směrnice jasné a představuje jeden z klíčových principů daně, je třeba každou odchylku pečlivě vymezit. Návrhy se především řídí zásadou, že by daňový orgán neměl do ceny dodání podléhající dani zasahovat systematicky, ale činit tak pouze za vymezených okolností, avšak ani v takovém případě nikoli v rámci rutinního postupu. Daný článek proto povoluje nově stanovit cenu pouze v souvislosti s bojem proti vyhýbání se placení daně a daňovým únikům a aby tak bylo možné učinit, je rovněž třeba splnit řadu dalších kritérií. Toto pravidlo lze uplatnit pouze v případě, že se jedná o strany, které jsou propojené, a ke skutečnosti, že pro dodání byla stanovena jiná cena, než je běžná tržní cena, došlo z důvodů propojení a nikoli z prokazatelných obchodních důvodů. Kromě toho je možné cenu dodání nově stanovit pouze

ve třech případech: (pokud jde o podhodnocení ceny) byla-li DPH vyměřena a příjemce dodání není oprávněn k plnému odpočtu DPH, nebo (pokud jde o nadhodnocení ceny) byla-li DPH vyměřena a dodavatel není oprávněn k plnému odpočtu DPH. Nebyla-li DPH vyměřena, je nové stanovení ceny možné uplatnit pouze v případě, že podhodnocení ceny dodání osvobozené od daně provedla osoba, jež je částečně osvobozena od daně. Toto pravidlo nelze uplatnit ani v případě, že rozdíl mezi obvyklou cenou a cenou dodání není velký, nebo pokud lze dokázat, že dodání je za totéž protiplnění k dispozici i ostatním, kteří nejsou propojeni ve smyslu dané definice.

Oblast působnosti opatření pro nové stanovení ceny je proto omezená. Předpokládá se, že nebude uplatňováno ve vztahu k běžným každodenním plněním, ale pouze v případě velmi malého počtu plnění, k nimž dochází v rámci zvláštních kategorií a za zvláštních okolností. Kritérii, jež je třeba splnit, se rozumí, že nové stanovení ceny se neuplatní ani v případě plnění, jako jsou dodání zboží či služeb uskutečňované za podnákladovou cenu v rámci podpory prodeje, výprodej poškozených skladových zásob za sníženou cenu, dále doprodej zásob nebo sezónní výprodej.

Cílem tohoto opatření je zabránit vyhýbání se placení daně v případech, kdy je zdanitelné dodání uskutečňované za nízkou cenu určeno kupujícím, který nemůže odpočíst celou svou DPH, a proto nižší částka daně představuje skutečnou a trvalou ztrátu daňových výnosů. Protiplnění je v této výši stanoveno čistě z důvodu existence propojení mezi dodavatelem a kupujícím. Aby členské státy mohly toto pravidlo uplatnit, musejí mezi danými stranami vymezit příslušná propojení. Toto vymezení musí spadat do kategorií stanovených uvedenou směrnicí.

Obdobně je toto pravidlo ve vztahu k nadhodnoceným dodáním cílem zaměřeno na podniky, které nemají nárok na plný odpočet daně a které navyšují ceny svých zdanitelných dodání určených podnikům, jež jsou s nimi propojeny a jež podléhají plné výši daně. Příjemce může získat zpět celou daň na vstupu, avšak dodavatel tím, že navýší cenu dodání, změní rozdíl mezi cenou zdanitelných a nezdanitelných dodání, jež mezi sebou uskutečňují, a tím se zvýší částka odpočitatelné DPH. Podniky mohou stejného výsledku dosáhnout snížením hodnoty dodání osvobozeného od daně, čímž sníží svůj obrat osvobozený od daně v poměru k ceně svých dodání podléhajících dani, a podíl navracené DPH se tak zvýší.

Dle tohoto návrhu by možnost stanovit novou cenu měla být uplatňována pouze tehdy, kdy má změna ceny dodání za následek přímé krácení daně z důvodu zvýšení navracené částky či proto, že se sníží částka daně, kterou nelze získat zpět. Pokud se jedná o dodání uskutečňované osobou plně povinnou k dani a určené jiné osobě plně povinné k dani, nemělo by ke krácení daně dojít, neboť lze jednoduše požádat o vrácení daně z dodání a jeho cena nemá žádný vliv na částku získanou zpět dodavatelem. Taková dodání byla proto z alternativních nových pravidel vyjmuta. To je v souladu se skutečností, že volitelná pravidla mají stále ještě podobu odchylky od běžných pravidel, jež by (ve shodě s rozsudky Evropského soudního dvora) měla být přísně omezena na řešení daného problému.

Je třeba poznamenat, že toto pravidlo upravuje i otázku nabytí plynoucího z obchodu uvnitř ES i dodání uskutečněných v rámci jednoho členského státu, neboť návrh pozměňuje čl. 11 bod A šesté směrnice, což je ustanovení, které se dle článku 28e používá ke stanovení ceny dodání uskutečňovaných uvnitř Společenství.

Návrh umožňuje stanovit novou cenu dodání, a to ve výši obvyklé ceny. Navrhovaný nový odstavec 8 k čl. 11 bodu A šesté směrnice upravuje a nahrazuje definici obvyklé ceny obsažené v čl. 11 bodu A odst. 1 písm. d) tak, aby zohledňovala tuto změnu. Komise se

domnívá, že z těchto dvou možných variant, tj. stanovení nové ceny podle obvyklé ceny či podle nákladové ceny, je nevhodnější použití obvyklé ceny. Použití nákladové ceny by pouze vedlo k tomu, že by členské státy mohly vyrovnat daňovou ztrátu, kterou utrpěly v důsledku stanovení nízké ceny, zatímco použití obvyklé ceny dává daňovým orgánům možnost ochránit alespoň část daně z příslušné přidané hodnoty. Výpočet obvyklé ceny ani výpočet nákladové ceny pro každé dodání nemusí být jednoduchý, avšak obvyklá cena poskytuje členským státům největší prostor k výběru částky blízké se výši daně, jež by jinak byla splatná. S cílem poskytnout daňovým poplatníkům určitou dodatečnou ochranu návrh znovu potvrzuje, že obvyklá cena může být nižší než náklady na uskutečnění dodání, avšak zároveň stanoví, že by obvyklá cena měla být za normálních okolností stanovena alespoň ve výši nákladové ceny.

Zavedení tohoto opatření spolu s příslušnými vnitrostátními předpisy a pravidly podléhají konzultaci s Výborem pro DPH, jenž byl zřízen článkem 29 šesté směrnice. Je tomu tak z důvodu zajištění soudržnosti výkladu právních předpisů v těch členských státech, které se rozhodnou dané opatření přijmout. Z tohoto požadavku na konzultaci plyne, že členské státy, jež v současné době uplatňují odchylku, na níž se vztahuje toto nové pravidlo, budou po změně právního základu Společenství muset ještě jednou oznámit údaje o příslušných vnitrostátních právních předpisech.

Čl. 1 odst. 4 a 5: změny odkazů

Oba tyto odstavce následně pozměňují odkazy na článek 21 obsažené v člancích 17 a 18 šesté směrnice o DPH. Cílem je zohlednit nové volitelné pravidlo o přenesení daňové povinnosti, jež se do čl. 21 odst. 2 šesté směrnice o DPH doplňuje prostřednictvím čl. 1 odst. 7 této směrnice.

Čl. 1 odst. 6: investiční majetek

Čl. 20 odst. 2 a 3 šesté směrnice o DPH stanoví určitá zvláštní pravidla pro opravu odpočtů daně z přidané hodnoty z investičního majetku na vstupu. Čl. 20 odst. 4 stanoví, že obsah pojmu investiční majetek mohou vymezit členské státy.

Ačkoli se zdá logické, že se na služby převyšující určitou cenu, jež jsou v rámci podniku poskytovány po delší období, nahlíží obdobně jako na zboží, ve stávajícím znění směrnice to není výslovně uvedeno. V důsledku toho některé členské státy přestaly čl. 20 odst. 2 a 3 uplatňovat na služby, ačkoli Komise si je vědoma toho, že tento přístup skýtá příležitost k vyhýbání se placení daně. Cílem změny navrhované v čl. 1 odst. 6 je vysvětlit, že opravu odpočtů vztahující se na investiční majetek dle článku 20 šesté směrnice lze stejným způsobem uplatnit na služby – pokud jsou investiční povahy a jako na takové se na ně nahlíží.

Čl. 1 odst. 7: přenesení daňové povinnosti

Čl. 1 odst. 7 rozšiřuje možnost uplatnění volitelného mechanismu přenesení daňové povinnosti na určitá dodání určené osobám povinným k dani. To se týká těch odvětví hospodářství, ve kterých se daňová kontrola členských států ukázala jako obzvláště obtížná, např. v důsledku povahy či struktury daného odvětví. K podstatným daňovým ztrátám dochází tehdy, kdy osoby povinné k dani vystaví faktury za dodání a poté zmizí, aniž by vyúčtovaly DPH uvedenou na faktuře, a příjemce daného dodání současně oprávněně uplatní své právo žádat o odpočet.

Oblastmi, na něž se toto ustanovení vztahuje, jsou služby související s budovami (včetně některých či všech těchto služeb: výstavba, opravy, úklid a demolice); poskytování zaměstnanců v souvislosti se službami týkajícími se budov; pozemky a budovy, u kterých byla uplatněna volba zdanění, a dodání odpadního materiálu, výmětu a recyklovatelného materiálu a také některých produktů, jež jsou výsledkem jejich zpracování a souvisejících zpracovatelských služeb. Obsah pojmu „odpad“ je vymezen v nové příloze obsahující seznam položek, na něž se vztahují stávající odchylky. Ačkoli jsou některé členské státy v současné době na základě odchylky oprávněny uplatňovat při dodání odpadu osvobození od daně, nabízí přenesení daňové povinnosti možnost zpětného získání daně. Již se ukázalo, že je jeho správa jednoduchá; tam, kde již bylo zavedeno, funguje správně a dále zajišťuje, aby skrytá daň nebyla skrze daň prodávajícího, kterou nelze získat zpět, přenesena na kupujícího. Kromě toho by nové osvobození od daně, i kdyby bylo volitelné, nebylo zcela v souladu s obecnou nutností omezit rozšíření daných osvobození.

Dále mají některé členské státy k dispozici odchylku, jež zabráňuje daňovým ztrátám, k nimž dochází v těchto třech případech: při prodeji nemovitého majetku v rámci soudního vyrovnání, kdy se uplatňuje volba zdanění obsažená v čl. 13 bodu C; při prodeji zboží uloženého jako jistota a při dodávce zboží, která se uskutečňuje po postoupení výhrady vlastnictví právnímu nástupci a po výkonu postoupeného práva ze strany tohoto právního nástupce. Ve všech těchto třech situacích dodání zpravidla uskutečňuje prodávající, jenž se nachází ve finančních obtížích a není schopen dostát svým pohledávkám, včetně závazků vůči daňovým orgánům. Výsledkem je, že se daň buď vypočítá jako výnos z prodeje a ponechá si ji věřitel jako kompenzaci dluhu dané osoby povinné k dani, nebo (dostane-li se do rukou osoby povinné k dani) osoba povinná k dani zmizí, aniž by daň daňovým orgánům zaplatila. V důsledku čl. 1 odst. 7 mají osoby povinné k dani, které jsou v těchto situacích příjemci dodání, odpovědnost za zaplacení a vyúčtování DPH z těchto dodání. Tím se daný systém zjednodušuje a stává účinnějším, neboť z něj neplynou žádné daňové důsledky pro zákazníka a dodatečné náklady na zajištění dodržování daného ustanovení jsou minimální.

Druhý pododstavec určuje, ve kterých oblastech mohou členské státy dle vlastního uvážení (po konzultaci vymezené v prvním pododstavci) uplatňovat omezující opatření, a vymezuje povahu těchto opatření.

Čl. 1 odst. 8: nová příloha

Příloha, jež se doplňuje prostřednictvím čl. 1 odst. 8, vymezuje druhy a podoby odpadového materiálu, na který se vztahuje přenesení daňové povinnosti.

Článek 2: zrušovací ustanovení

Tento článek stanoví, že se rozhodnutí Rady dle čl. 27 odst. 1 a čl. 27 odst. 4 (než byla pozměněna směrnicí 2004/7/ES) zrušují, pokud jejich obsah spadá do oblasti působnosti navrhované směrnice.

Datum zrušení ponechává jeden rok těm členským státům, které potřebují změnu právního základu zohlednit v rámci svých vnitrostátních opatření s cílem pozměnit příslušné právní předpisy. Rovněž poskytuje lhůtu pro jakékoli nutné konzultace s Výborem pro DPH.

Příloha I této důvodové zprávy obsahuje seznam rozhodnutí dle čl. 27 odst. 1 a 4, o kterých se Komise domnívá, že by se na ně vztahoval článek 2 navrhované směrnice. Příloha II určuje rozhodnutí, na jejichž obsah se dle názoru Komise vztahují ustanovení daného návrhu, avšak

kteřá není třeba zrušit, neboť ustanovení těchto rozhodnutí stanoví konkrétní datum uplynutí doby platnosti či vstupu v platnost alternativních pravidel, v závislosti na tom, který den nastane dřívě. Komise navrhne opatření, jimiž by se zajistilo, aby odchylky spadající do této poslední kategorie mohly být v případech, kdy je nutná konzultace dle článku 29, zachovány i po vstupu v platnost navrhované směrnice. Použité odkazy jsou odkazy na původní rozhodnutí a nikoli na následná prodloužení.

Příloha III této důvodové zprávy obsahuje seznam odchylek oznámených Komisi dle čl. 27 odst. 5, které se však na základě informací, jež Komise obdržela od členských států, již nepoužívají. Komise se domnívá, že odchylky uvedené na tomto seznamu není třeba formálně odejmout, avšak jsou zde uvedeny v zájmu zajištění transparentnosti.

Článek 3: provádění, oznamování a odkazy

Článek 3 sleduje dva cíle. Odstavec 1 stanoví lhůtu, ve které musejí členské státy provést změny svých vnitrostátních právních předpisů, aby mohly nabýt účinku ty části dané směrnice, které jsou povinné. Z obratu „nezbytné pro dosažení souladu“ plyne, že pokud se členský stát rozhodne nevyužít volby, kterou směrnice zavádí, nejsou žádné vnitrostátní právní předpisy vyžadovány. Na druhé straně v případech, kdy navrhovaná směrnice pozměňuje stávající možnosti volby (např. volbu týkající se propojení v čl. 4 odst. 4 směrnice 77/388) a kdy již tyto volby byly ze strany členského státu uplatňovány, bude tento členský stát muset změny provést. Pokud členský stát danou volbu v současné době neuplatňuje, volba pro něj nenabude účinnosti, dokud nebude přijata.

Druhý pododstavec a odstavec 2 stanoví, že členské státy, jež dle dané směrnice přijímají právní předpisy, je musejí oznámit Komisi a že tyto předpisy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

Článek 4: vstup v platnost a článek 5: příjemci

Obsah těchto ustanovení je samozřejmý.

PŘÍLOHA I

Seznam rozhodnutí dle článku 27, na která se dle názoru Komise vztahují ustanovení návrhu, a proto je tato směrnice zrušuje

Nezveřejněné rozhodnutí Rady z roku 1979 o stanovování ceny za dodání zboží nebo poskytování služeb uskutečňovaná určitými propojenými osobami (na žádost Spolkové republiky Německo).

Rozhodnutí Rady pokládané za přijaté dne 11. dubna 1987, kterým se Spojenému království povoluje zavedení opatření odchylná se od článku 11 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.⁴

Rozhodnutí Rady 88/498/ES ze dne 19. července 1988, kterým se Nizozemskému království povoluje uplatňovat opatření odchylná se od čl. 21 odst. 1 písm. a) směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.⁵

Rozhodnutí Rady pokládané za přijaté dne 18. února 1997 dle postupu obsaženého v čl. 27 odst. 4 směrnice 77/388/EHS ve znění ze dne 17. května 1977, kterým se Francouzské republice povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článků 2 a 10 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu. Toto rozhodnutí následuje po oznámení žádosti členským státům dne 18. prosince 1996.

Rozhodnutí Rady 98/23/EHS ze dne 19. prosince 1997, kterým se Spojenému království povoluje uplatňovat opatření odchylná se od čl. 28e odst. 1 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.⁶

Rozhodnutí Rady 2002/439/ES ze dne 4. června 2002, kterým se Spolkové republice Německo povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 21 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.⁷

Rozhodnutí Rady 2002/880/ES ze dne 5. listopadu 2002, kterým se Rakouské republice povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 21 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.⁸

Rozhodnutí Rady 2004/290/ES ze dne 30. března 2004, kterým se Spolkové republice Německo povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 21

⁴ Úř. věst. L 132, 21.5.1987, s. 22.

⁵ Úř. věst. L 269, 29.9.1988, s. 54.

⁶ Úř. věst. L 8, 14.1.1998, s. 24.

⁷ Úř. věst. L 151, 11.6.2002, s. 12.

⁸ Úř. věst. L 306, 8.11.2002, s. 24.

směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.⁹

Rozhodnutí Rady 2004/736/EHS ze dne 21. října 2004, kterým se Spojenému království povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článku 11 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.¹⁰

Rozhodnutí Rady 2004/758/ES ze dne 2. listopadu 2004, kterým se Rakouské republice povoluje uplatňovat opatření odchylovající se od článku 21 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.¹¹

⁹ Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 59.

¹⁰ Úř. věst. L 325, 28.10.2004, s. 58.

¹¹ Úř. věst. L 336, 12.11.2004, s. 38.

PŘÍLOHA II

Seznam rozhodnutí dle článku 27, na která se dle názoru Komise vztahují ustanovení návrhu, avšak která není třeba zrušit

Rozhodnutí Rady 98/161/ES ze dne 16. února 1988, kterým se Nizozemskému království povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článků 2 a 28a odstavce 1 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.¹²

Rozhodnutí Rady 2000/256/ES ze dne 20. března 1988, kterým se Nizozemskému království povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 11 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.¹³

Rozhodnutí Rady 2000/746/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterým se Francouzské republice povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 11 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.¹⁴

Rozhodnutí Rady 2001/865/ES ze dne 6. listopadu 2001, kterým se Španělskému království povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 11 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.¹⁵

Rozhodnutí Rady 2002/736/ES ze dne 12. července 2002¹⁶, kterým se Řecké republice povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článků 2 a 28a směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.

Rozhodnutí Rady 2004/228/ES ze dne 26. února 2004, kterým se Španělskému království povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 21 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu.¹⁷

Rozhodnutí Rady 2004/295/ES ze dne 22. března 2004, kterým se Italské republice povoluje uplatňovat opatření odchylná se od článku 21 směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu¹⁸.

¹² Úř. věst. L 53, 24.2. 1998, s. 19.

¹³ Úř. věst. L 79, 30.3.2000, s. 36.

¹⁴ Úř. věst. L 302, 1.12.2000, s. 61.

¹⁵ Úř. věst. L 323, 7.12.2001, s. 24.

¹⁶ Úř. věst. L 233, 30.8.2002, s. 36.

¹⁷ Úř. věst. L 70, 9.3.2004, s. 37.

¹⁸ Úř. věst. L 97, 1.4.2004, s. 63.

PŘÍLOHA III

Seznam oznámení dle čl. 27 odst. 5, která byla příslušnými členskými státy označena za nadbytečná, a dle názoru Komise proto mají být zrušena

(1) Oznámení Francouzské republiky týkající se

- článků 2 a 21 a zdanění nákupu od osob, jež nejsou povinny k dani
- článku 11 a plošného stanovení maximálních daňových základů pro dovozy a dodání velmi cenných koní
- článku 11 a zdanění souhrnné výše plnění uskutečněných osobami, jež se podílejí na dodání produktů ze strany osob, které nejsou povinny k dani

(2) Oznámení Spolkové republiky Německo týkající se

- článku 10 a pozastavení výběru daně pro určitá dodání uskutečňovaná po dovozu
- článku 17 a plošné sazby pro odpočet DPH z cestovních výdajů

(3) Oznámení Lucemburského velkovévodství týkající se

- článku 9 a nahlížení na přepravní operace
- čl. 11 bodu C přepočtu cen na lucemburské franky pomocí průměrného kurzu pro daný měsíc
- čl. 13 bodu A a vyjmutí z oblasti působnosti daně těch činností, které provádějí nezisková sdružení ve prospěch svých členů za příspěvek
- článku 21 a jmenování daňového zástupce pro vyúčtování DPH z prodeje uskutečněného dodavatelé zboží nebo poskytovatelé služeb, kteří nejsou usazeni v Lucembursku

(4) Oznámení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska týkající se:

- článků 6, 11, 13 a zvláštních režimů uplatňovaných na daňový základ v případě dlouhodobých pobytů v hotelech
- článku 11 a nahlížení na prostředníky zapojené do prodeje kosmetických výrobků
- článku 11 a režimů uplatňovaných v případě slevových kuponů

Návrh

SMĚRNICE RADY

kteřou se mění směrnice 77/388/EHS, pokud jde o některá opatření, která mají zjednodušit postup vyměřování daně z přidané hodnoty a napomoci zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, a kteřou se zrušují některá rozhodnutí o přiznání odchylek

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹⁹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²⁰,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²¹,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S cílem zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem a zjednodušit postup vyměřování daně z přidané hodnoty by měly být všem členským státům prostřednictvím začlenění do směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně²² dány k dispozici některé odchylky, o které požádaly jednotlivé členské státy a které jim byly přiznány, avšak vztahují se na obdobné problémy. Tato opatření by měla být přiměřená a omezena pouze na řešení daného problému. Vzhledem k tomu, že se potřeby členských států různí, měla by být nově začleněná ustanovení omezena pouze na rozšíření možnosti volby přijmout daná pravidla na všechny členské státy, pokud taková potřeba vyvstane.
- (2) Členské státy by měly být schopny podniknout kroky, které by zajistily, aby usnadnění stanovená směrnicí 77/388/EHS ve prospěch podniků, jež se vztahují na osoby povinné k dani a na převod prosperujících podniků, nebyla zneužívána k vyhýbání se placení daně.

¹⁹ Úř. věst. C , , s. .

²⁰ Úř. věst. C , , s. .

²¹ Úř. věst. C , , s. .

²² Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

- (3) Členské státy by měly mít možnost zasáhnout, pokud jde o cenu dodání v určitých konkrétních omezených situacích, aby zajistily, že na základě uplatnění statusu propojených stran s cílem získat daňová zvýhodnění nedojde k daňové ztrátě.
- (4) Členské státy by měly mít možnost zahrnout do daňového základu plnění hodnotu investičního zlata, jež se používá k výrobě hotového výrobku a v důsledku opracování status investičního zlata ztrácí.
- (5) Mělo by být jasné stanoveno, že některé služby, jež mají povahu investičního majetku, mohou být zahrnuty do režimu, jenž v případě investičního majetku umožňuje opravu odpočtů po dobu jeho životnosti v závislosti na jeho skutečném využívání.
- (6) Členské státy by v určitých případech měly být schopny stanovit, že osobou odpovědnou za zaplacení a vyúčtování daně z přidané hodnoty z dodání je příjemce těchto dodání. To by mělo členskými státy napomoci zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem ve zjištěných odvětvích a při určitých druzích plnění.
- (7) Směrnice 77/388/EHS by proto měla být odpovídajícím způsobem pozměněna.
- (8) Některá rozhodnutí Rady o přiznání jednotlivých odchylek dle článku 27 směrnice 77/388/EHS je tedy třeba zrušit a členské státy by neměly mít možnost uplatňovat ty odchylky vycházející z daného článku, na které se vztahují opatření stanovená touto směrnicí.
- (9) S cílem umožnit konzistentní uplatňování některých z opatření, která dávají členskými státy možnost vlastního uvážení při uplatňování a provádění, by mělo zavedení těchto opatření podléhat konzultaci s Poradním výborem pro daň z přidané hodnoty zřízeným dle článku 29 směrnice 77/388/EHS,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 77/388/EHS se mění takto:

- (1) V čl. 4 odst. 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud členský stát uplatní volbu stanovenou druhým pododstavcem, zajistí, aby uplatňování této volby nevedlo k nespravedlivému prospěchu ani nespravedlivému znevýhodnění osob povinných k dani.“

- (2) V čl. 5 odst. 8 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Je-li to vhodné, mohou členské státy v případech, kdy příjemce není osobou plně povinnou k dani, přijmout opatření nezbytná k tomu, aby zabránily narušení hospodářské soutěže. Zajistí, aby v důsledku toho nedošlo k nespravedlivému prospěchu ani nespravedlivému znevýhodnění.“

- (3) Ustanovení čl. 11 bodu A se mění takto:

a) V odst. 1 písm. d) se zrušuje druhý pododstavec.

b) Doplnují se odstavce 5, 6, 7 a 8, které znějí:

„5. Pokud dodání zboží či poskytování služeb zahrnuje opracování investičního zlata osvobozeného od daně ve smyslu čl. 26b bodu A v takovém rozsahu, že přestává splňovat kritéria pro investiční zlato, mohou členské státy stanovit, že se do základu daně zahrne hodnota zlata obsaženého v hotovém výrobku vypočítaná na základě stávající obvyklé ceny investičního zlata.

6. Členské státy mohou, po konzultaci uvedené v článku 29, stanovit, se se základ daně z dodání zboží či poskytování služeb rovná obvyklé ceně v těchto případech:

a) je-li protiplnění značně nižší než obvyklá cena a příjemce dodání není oprávněn k plnému odpočtu dle článku 17;

b) je-li protiplnění značně nižší než obvyklá cena a dodavatel není oprávněn k plnému odpočtu dle článku 17 a na dodání se vztahuje osvobození dle článku 13;

c) je-li protiplnění značně vyšší než obvyklá cena a dodavatel není oprávněn k plnému odpočtu dle článku 17;

Tato volba se uplatní pouze s cílem zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem a v případě, že bylo protiplnění, na němž by jinak byl základ daně založen, ovlivněno rodinnými vazbami, vazbami s vedením podniků, vlastnickými, finančními nebo právními vazbami vymezenými členskými státy. Pro tyto účely se mezi právní vazby zahrnuje i formální vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem.

7. Volba stanovená v odstavci 6 se neuplatňuje v žádném z těchto případů:

a) může-li dodavatel prokázat, že protiplnění účtované za dané zboží či služby bylo stanoveno z obchodních důvodů;

b) lze-li prokázat, že by obdobné protiplnění bylo účtováno i v případě osoby, mezi kterou a dodavatelem neexistují žádné vazby uvedené v odst. 6 druhém pododstavci.

8. Pro účely této směrnice se „obvyklou cenou“ rozumí celá částka, kterou by musel zákazník nacházející se na obchodním stupni, na němž je dané zboží dodáváno či daná služba poskytována, zaplatit v době, kdy je zboží dodáváno či služba poskytována, v podmínkách volné hospodářské soutěže nezávislému dodavateli či poskytovateli v členském státě, ve kterém je toto dodání zboží či poskytnutí služby zdanitelné. Neopravňují-li k tomu tržní podmínky, nesmí být obvyklá cena nižší než náklady vzniklé dodavateli či poskytovateli daného zboží či služeb.“

(4) Čl. 17 odst. 4, ve znění stanoveném v čl. 28f odst. 1, se mění takto:

a) V písmenu a) druhém pododstavci se slova „čl. 21 odst. 1 písm. a) a c)“ nahrazují slovy „čl. 21 odst. 1 písm. a), odst. 1 písm. c) nebo odst. 2 písm. c)“;

b) V písmenu b) druhém pododstavci se slova „čl. 21 odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „čl. 21 odst. 1 písm. a) nebo odst. 2 písm. c)“.

(5) V čl. 18 odst. 1 písm. d), ve znění stanoveném v čl. 28f odst. 2, se slova „čl. 21 odst. 1“ nahrazují slovy „čl. 21 odst. 1 nebo čl. 21 odst. 2 písm. c)“.

(6) V čl. 20 odst. 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy rovněž mohou odstavce 2 a 3 uplatnit na služby, které mají povahu podobnou povaze obvykle přisuzované investičnímu majetku, včetně těch služeb, na které se nenahlíží jako na běžné výdaje, ale jako na služby s účetní hodnotou trvalého majetku.“

(7) V čl. 21 odst. 2, ve znění stanoveném článkem 28g, se doplňuje písmeno c), které zní:

„c) V případě následujících dodání mohou členské státy, po konzultacích uvedených v článku 29, stanovit, že osobou, jež má daň zaplatit, je osoba povinná k dani, které jsou daná dodání určena:

- i) poskytování služeb v oblasti staveb, oprav, úklidu, údržby, úprav a demolic týkajících se nemovitého majetku;
- ii) poskytování pracovníků pro činnosti, na něž se vztahuje podbod i);
- iii) dodání nemovitého majetku uvedeného v čl. 13 bodu B písm. g) a h), pokud si dodavatel zvolil možnost zdanění dodání dle bodu C písm. b) daného článku;
- iv) dodání použitého materiálu, který nelze opětovně použít v témže státě, výmětu, průmyslového i jiného odpadu, recyklovatelného odpadu, částečně zpracovaného odpadu a poskytování některých druhů služeb uvedených v příloze M;
- v) dodání zboží poskytnutého jako jistota osobou povinnou k dani jiné osobě povinné k dani mimo rámec soudního vyrovnání;
- vi) dodání nemovitého majetku, pro který byla v rámci soudního vyrovnání týkajícího se podniku, který vlastnil nemovitý majetek prodaný tímto způsobem, uplatněna volba zdanění dle čl. 13 bodu C;
- vii) dodání zboží po postoupení výhrady vlastnictví právnímu nástupci a po výkonu postoupeného práva ze strany tohoto právního nástupce.

Pro účely prvního pododstavce mohou členské státy vymezit dodání, na něž se vztahuje podbod i), a kategorie dodavatelů či příjemců, pro které lze tento podbod rovněž uplatnit. Mohou také omezit uplatňování tohoto opatření na některá dodání uvedená v podbodě iv) a v příloze M.“

(8) Doplňuje se příloha M, jejíž znění je uvedeno v příloze I této směrnice.

Článek 2

Veškerá rozhodnutí o přiznání odchylky dle článku 27 směrnice 77/388/EHS, na která se vztahují ustanovení této směrnice, se zrušují s účinkem od [datum – jeden rok po vstupu v platnost].

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději dne [jeden rok po vstupu v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne .

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA I

„Příloha M

Seznam dodání použitého materiálu uvedených v čl. 21 odst. 2 písm. c) podbodů iv)

- a) dodání železného i neželezného odpadu, výmětu a použitého materiálu, včetně předvýrobků vznikajících při zpracování, výrobě nebo roztavení neželezných kovů;
- b) dodání železných i neželezných částečně zpracovaných produktů a poskytování některých souvisejících zpracovatelských služeb;
- c) dodání reziduí a jiného recyklovatelného materiálu obsahujícího železné i neželezné kovy, jejich slitiny, strusky a popely a průmyslových reziduí obsahujících kovy nebo jejich slitiny a poskytování služeb v oblasti třídění, řezání, štěpení a lisování těchto produktů;
- d) dodání železného odpadu, odřezků, výmětu, odpadu a použitého a recyklovatelného materiálu obsahujícího střepy, sklo, papír, kartón a lepenku, hadry, kosti, useň, kompozitní useň, pergamen, surové kůže a kožky, šlachy a vazivo, vlákna, šňůry, provazy, lana, pryž a plast, včetně poskytování některých souvisejících zpracovatelských služeb;
- e) dodání materiálu uvedeného v písmenu d) po zpracování, jako je čištění, leštění, třídění, řezání či odlévání do prutů;
- f) dodání výmětu a odpadu ze zpracování základního materiálu.“